Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 23 Únor 2007 03:00

Jestliže člověk cosi kritizuje, měl by to poznat. Občas si kupuji tiskovinu, které se říká bulvár. Bulvár vycházel a vychází. Nejde mi o kritiku bulváru. V jednom takovém časopisu, který se od jiného podobného liší jen názvem a někdy i cenou, jsem narazil na fotografii, kde několik polodětských obličejů obklopuje suverénní výraz jednoho z předních publicistů naší první komerční televize. Zarazilo, mě jak ty napůl děti, byť oblečené k tomu vybranými stylisty naprosto "in", působí nepřirozeným dojmem. Podobným dojmem musela působit dětská křižácká výprava. Tyto napůl děti byly finalisty dalšího kola soutěže Česko hledá Superstar. Ne, nechci se k této soutěži vracet, už proto, že jsem tentokrát z ní neviděl vůbec nic.

Vždy, když někdo ubližuje dětem, vidím zároveň ty dvě svoje. Ublížit lze nejen zlým slovem a fyzickým násilím. Stejně tak lze ublížit nehotovému a nezralému člověku tím, že se z něj udělá pouhé zboží. Zboží, které se obklopí penězi, pocitem slávy, kontakty s "velkým světem". Zboží se zabalí jako do vánočního papíru do všech těchto propagovaných hodnot a vyšle se na trh. Trh má své zákony, svou nabídku a poptávku. Není-li poptávka, zboží se vrací do skladu a je vyhozeno na smetiště. Jenže na smetišti leží nahý člověk a neviditelné jizvy na jeho duši se nedají zakrýt plastikou.

Je mi jedno, zda zbožím jsou mladí zpěváci, nacpaní vládci trhu do žebříčku hitparád, stejně jako cvičené opičky poskakující na flašinetu, nebo nedospělé anorektické dívky, které jsou ve dvaceti letech staré a opotřebované.

Jistě, Wolfgang Amadeus Mozart skládal symfonie ve věku, kdy stejně staří kluci hráli kuličky. Je ale rozdíl mezi vrozenou genialitou a její iluzí, živenou zbytky z bohatého manažerského a kšeftařského stolu.

Naše děti jsou to nejcennější, co na světě máme. Jsou všechny stejné, naivní a plné ideálů. Takoví jsme byli i my. Crosby, Stills and Nash kdysi zpívali v písni Teach Your Children (Učte své děti): Don´t you ever ask them why, if you told you, you will cry, so just look at them and sigh and know they love you? (Neptej se jich proč, kdyby ti to řekly, rozpláčeš se. Tak se na ně podívej, povzdechni si a věz, mají tě rády?).